

Anna Treter, Gdy mnie kocha

Gdy mnie kochać przestaniesz to powiedz
powiedz kiedy mnie kochać przestaniesz
to się człowiek wypłacze jak człowiek
w białym łóżku nad ranem
Nie przysyłaj mi listów ostatnich
nie owijaj w bawełnę słów paru
lepiej siądźmy do ciepłej kolacji
pod okapem wieczoru
Na talerzach świecy blask
dymi waza pełna gwiazd
a pod stołem kot się łasi
coś stuknęło na tarasie może wiatr
Piętro wyżej ćwiczą Lista
a zawiane towarzystwo
gdzieś przed bramą wykrzykuje
stróż im tego nie daruje
stróż artysta
Posiedzimy tak sobie we dwoje
pośród spraw których nigdy nie było
potem w starym zacisznym pokoju
znowu wyznasz mi miłość
Gdy mnie kochać przestaniesz bez racji
powiedz o tym od razu kochany
wtedy zjemy kolejną kolację
na wieczoru dywanie